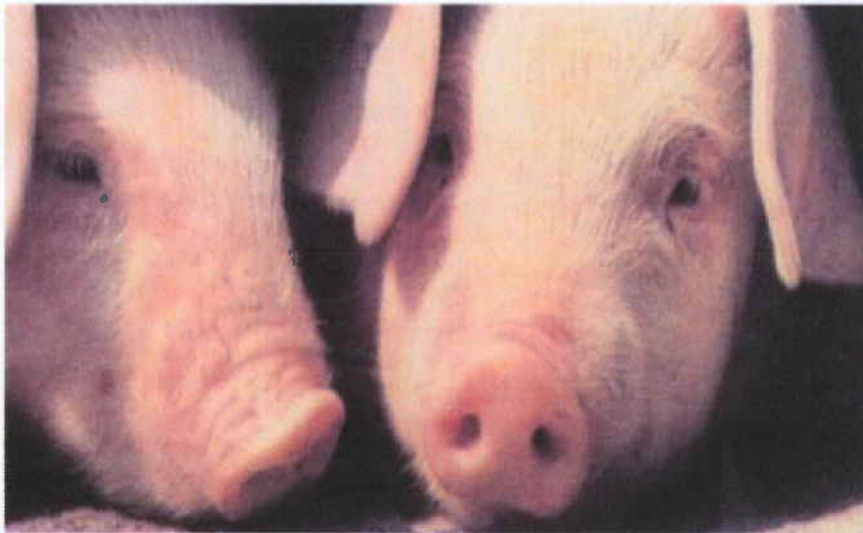

17 g³- 2

Startnotitie Milieueffectrapportage

Vleesvarkenshouderij Laarstraat

INGEKOMEN 12 JULI 2006

Datum : 10 juli 2006
Opgesteld door : dhr. Ing. R. Aagten

LTO NOORD ADVIES

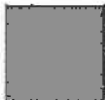
Dienst Ruimtelijke Ordening en Milieu

Postbus 67

7000 AB Doetinchem

Tel.: (0314) 376944

Fax: (0314) 376966

Inhoudsopgave

Pagina

- 1 Projectgegevens**
- 2 Inleiding**
 - 2.1 Doel
 - 2.2 Aanleiding
- 3 Procedures**
 - 3.1 Besluit milieueffectrapportage
 - 3.2 Planning
 - 3.3 Relevant beleid
 - 3.3.1 Europees beleid
 - 3.3.2 Rijksbeleid
 - 3.3.3 Provinciaal beleid
 - 3.3.4 Gemeentelijk beleid
- 4 Voorgenomen activiteit en alternatieven**
 - 4.1 Referentiesituatie
 - 4.2 Voorkeursalternatief
 - 4.3 Meest milieuvriendelijk alternatief
 - 4.4 Welzijnsalternatief
- 5 Bestaande milieutoestand**
 - 5.1 Autonome ontwikkelingen
 - 5.2 Ammoniak
 - 5.3 Geur
 - 5.4 Fijn stof
 - 5.5 Bodem en water
 - 5.6 Geluid
 - 5.7 Verkeer
 - 5.8 Landschap
 - 5.9 Levende natuur
- 6 Gevolgen voor het milieu**
 - 6.1 Inleiding
 - 6.2 Ammoniak
 - 6.3 Geur
 - 6.4 Fijn stof
 - 6.5 Bodem en water
 - 6.6 Geluid
 - 6.7 verkeer
 - 6.8 Landschap
 - 6.9 Levende natuur
 - 6.10 Energie
- 7 Vergelijking van alternatieven**

Bijlagen

Bijlage A	Situering locatie
Bijlage B	Ligging kwetsbaar gebied
Bijlage C	Kaart streekplan
Bijlage D	Kaart reconstructieplan
Bijlage E	Voorkeursalternatief

Activiteit:

Het oprichten van een vleesvarkenshouderij, gelegen aan de Laarstraat ongenummerd te Vethuizen, kadastraal bekend gemeente Gendringen, sectie M nummer 51.

Bevoegde gezag:

Burgemeester en wethouders
van de gemeente Oude IJsselstreek
Postbus 6
7050 AA Varsseveld

Te nemen besluit:

Het verlenen van een oprichtingsvergunning in het kader van de Wet Milieubeheer artikel 8.1.

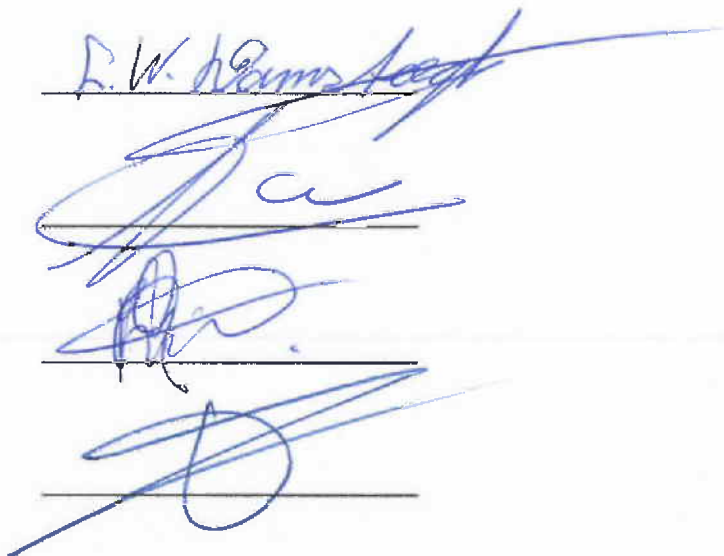
Initiatiefnemers:

L.W. Damsteegt
Geurweg 1
7078 BS Megchelen

A.H. Hebinck
Grensweg 17
7083 AM Voorst

P. Schut
Holserweg 12
7078 AV Varsselder

R. Schepers
Grensweg 21
7073 AP Voorst (bij Gendringen)

2.1 Doel

De vier initiatiefnemers hebben allen een zelfstandige varkenshouderij. Het betreffen in hoofdzaak fokzeugenhouderijen, waarvan de geboren biggen op een leeftijd van circa 10 weken "verhuizen" naar een ander, andermans bedrijf. Aldaar groeien de dieren verder tot het moment van slacht, waarna ze worden afgeleverd voor de slacht.

Voor een zeugenhouder ontstaan er meerdere voordelen wanneer biggen in eigen beheer worden afgemest. Zo wordt men minder afhankelijk van derden (handelaar/afnemer), weet men de historie van de biggen (ziekte/voer) en is er een financieel voordeel te behalen (verdwijnen van tussenschakel).

Uitbreiding van de vier bedrijven met een vleesvarkensstal ter plekke zou een optie kunnen zijn, echter dit is gezien de ligging van de bedrijven nabij gevoelige natuur of geurgevoelige objecten niet voor alle vier mogelijk. Realisering van een nieuw vleesvarkensbedrijf elders moet wel mogelijk zijn.

De vier initiatiefnemers kennen elkaar uit een studiegroep voor fokzeugenhouders. Aldaar is het idee ontstaan om gezamenlijk een nieuwe vleesvarkenshouderij op te richten. Zo kan namelijk een bedrijf opgericht worden met voor Nederlandse begrippen aanzienlijke omvang. Dergelijke bedrijven zijn in staat om scherpe afspraken te maken met leveranciers van ondermeer voer en biggen en afnemers van slachtrijpe dieren. Ook kan er met een dergelijke omvang beduidend goedkoper gebouwd worden. Vooral op deze manier kan men de concurrentie op de wereldmarkt aan.

2.2 Aanleiding

Op 23 februari 2005 is er voor een gedeelte van de provincie Gelderland het Reconstructieplan Achterhoek en Liemers vastgesteld en kort erna goedgekeurd door de minister. Dit plan biedt de mogelijkheid om in bepaalde gebieden nieuwe veehouderijen op te richten. Aangezien door initiatiefnemers een nieuwe vleesvarkenshouderij wordt nagestreefd, is de vaststelling van het reconstructieplan Achterhoek en Liemers DE directe aanleiding voor dit initiatief.

3.1 Besluit milieueffectrapportage

Ingevolge artikel 7.2, eerste lid, van de Wet milieubeheer worden bij algemene maatregel van bestuur activiteiten aangewezen, die belangrijke nadelige gevolgen kunnen hebben voor het milieu. Daarbij worden een of meer besluiten van bestuursorganen ter zake van deze activiteiten aangewezen, bij de voorbereiding waarvan een milieu-effectrapport moet worden gemaakt. De hier bedoelde algemene maatregel van bestuur is het Besluit milieu-effectrapportage 1994 (hierna: het Besluit).

In onderdeel C van de bijlage bij het Besluit worden de activiteiten en besluiten genoemd ten aanzien waarvan het maken van een milieu-effectrapport verplicht is. In categorie 14 wordt als activiteit genoemd: de oprichting van een inrichting voor het fokken, mesten of houden van pluimvee of varkens. De MER-plicht geldt alleen in gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op een inrichting met meer dan: 85.000 plaatsen voor mesthoenders, 60.000 plaatsen voor hennen, 3.000 plaatsen voor mestvarkens of 900 plaatsen voor zeugen. De MER-plicht geldt voor besluiten waarop afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en afdeling 13.2 van de Wet milieubeheer van toepassing zijn.

Een milieuvergunning is een besluit waarop afdeling 3.4 van de Awb van toepassing is. Initiatiefnemers willen een vleesvarkenshouderij oprichten met een omvang van 6.000 plaatsen. Aangezien het aantal te houden vleesvarkens hoger is dan 3.000, moet bij de voorbereiding van de milieuvergunning een MER worden gemaakt.

In deze startnotitie geven initiatiefnemers op hoofdlijnen inzicht in de aard, omvang en locatie van de beoogde activiteit. Daarnaast worden de te volgen procedure, het vigerende beleid, de bestaande milieutoestand en de mogelijke milieugevolgen kort beschreven. Voor de beoogde activiteit worden de verschillende alternatieven beschreven welke in de MER vergeleken zullen worden. De gegevens uit deze startnotitie zijn nodig om de juiste richtlijnen te geven voor de op te stellen MER. Deze richtlijnen bepalen in belangrijke mate wat in het MER wordt uitgezocht.

De informatie is bedoeld voor alle betrokkenen zoals bevoegd gezag, omwonenden, maatschappelijke organisaties, de Commissie voor de milieu-effectrapportage (hierna te noemen commissie MER) en de voorgeschreven wettelijke adviseurs.

Tijdens de te volgen procedures zijn er diverse inspraakmomenten. De eerste inspraakperiode volgt na publicatie van de startnotitie en duurt 6 weken. Gedurende deze termijn kunnen wensen ten aanzien van de inhoud van het MER kenbaar worden gemaakt aan het bevoegd gezag. Het bevoegd gezag stelt binnen 13 weken na publicatie de richtlijnen voor het MER op, waarbij rekening wordt gehouden met de aandachtspunten die uit de inspraak naar voren zijn gebracht.

De milieuvergunning en bouwvergunning (na wijziging van de bestemming) maken de uiteindelijke oprichting van het bedrijf mogelijk.

3.2 Planning

Rekening houdend met de termijnen zoals die in de Wet milieubeheer zijn vastgelegd kan een globale indicatie worden gegeven van het te doorlopen tijdspad:

Activiteit	Tijdstip	Actie door
Indienen startnotitie MER bij de gemeente Oude IJsselstreek	Juli 2006	Initiatiefnemers
Bekendmaking	Juli 2006	Gemeente Oude IJsselstreek
Inspraak voor richtlijnen MER Advies wettelijke adviseurs	Juli 2006	Een ieder
Advies commissie MER	Oktober 2006	Commissie MER
Overleg en vaststellen richtlijnen	November 2006	Gemeente Oude IJsselstreek
Opstellen en indienen MER	Januari 2007	Initiatiefnemers LTO Noord Advies
Opstellen en indienen aanvraag milieuvergunning	Januari 2007	Initiatiefnemers LTO Noord Advies
Beoordelen aanvaardbaarheid MER en openbare kennisgeving	Maart 2007	Gemeente Oude IJsselstreek
Beoordelen ontvankelijkheid aanvraag milieuvergunning	Maart 2007	Gemeente Oude IJsselstreek
Inspraak MER	April 2007	Een ieder
Toetsingsadvies commissie MER	Mei 2007	Commissie MER
Ontwerpbeschikking milieuvergunning	Juni 2007	Gemeente Oude IJsselstreek
Inspraak ontwerpbeschikking milieuvergunning	Juni 2007	Een ieder
Definitieve beschikking milieuvergunning	Augustus 2007	Gemeente Oude IJsselstreek
Beroep definitieve beschikking milieuvergunning	Augustus 2007	Een ieder
Milieuvergunning onherroepelijk	September 2007	--

3.3 Relevant beleid

In het MER zal alle van toepassing zijnde wet- en regelgeving worden aangehaald en worden omschreven. Tevens zal dan worden aangegeven op welke manier het voorgenomen initiatief hier wordt ingepast. Een uiteenzetting van het beleid is hieronder weergegeven.

3.3.1 Europees beleid

Vogelrichtlijn

De Europese Vogelrichtlijn heeft tot doel alle in het wild levende vogelsoorten in stand te houden. Het gaat niet alleen om de vogels zelf, maar ook om hun eieren, nesten en leefgebieden die voorkomen op het Europees grondgebied van de lidstaten. Het betreft de bescherming, het beheer en de regulering van deze soorten en stelt regels voor de exploitatie daarvan.

Er kan onderscheid worden gemaakt tussen soortenbescherming en gebiedsbescherming. De soortenbescherming is in Nederland opgenomen in de Flora- en Faunawet, de gebiedsbescherming in de Natuurbeschermingswet 1998.

In Nederland zijn in totaal 79 gebieden aangewezen als speciale beschermingszone in het kader van de Vogelrichtlijn (vogelrichtlijngebied). Deze bevinden zich echter niet binnen een afstand van 10 kilometer rondom de projectlocatie.

Habitatrichtlijn

In 1992 is er door de lidstaten van de Europese Unie een richtlijn ondertekend welke moet zorgdragen voor bescherming en instandhouding van soorten flora en fauna die van Europees belang zijn: Habitatrichtlijn. Deze richtlijn houdt de verplichting in om habitats en diersoorten die voor de Europese Unie van belang zijn in stand te houden.

Elke lidstaat moet op zijn grondgebied de gebieden die het belangrijkst zijn voor het behoud van de onder de richtlijn vallende habitats en soorten identificeren en vervolgens aanwijzen. Nederland heeft een lijst met gebieden aangemeld bij de Europese Commissie. De Europese Commissie heeft deze lijst op 7 december 2004 vastgesteld.

Evenals bij de Vogelrichtlijn is de soortenbescherming in Nederland opgenomen in de Flora- en Faunawet en wordt de gebiedsbescherming geregeld in de Natuurbeschermingswet 1998. Deze wettelijke bescherming geldt echter alleen voor gebieden die zijn aangewezen. Op dit moment zijn heeft Nederland de habitatgebieden "slechts" aangemeld. Aanwijzing geschiedt naar verwachting in de loop van 2006.

Voor speciale beschermingszones die zijn aangemeld maar nog niet zijn aangewezen gelden de bepalingen van artikel 6, leden 2, 3 en 4 van de Habitatrichtlijn rechtstreeks. Dit houdt in dat bevoegde instanties slechts toestemming mogen geven voor een plan of project, nadat zij zekerheid hebben verkregen dat het de natuurlijke kenmerken van dat gebied niet zal aantasten. Hiertoe moet het bevoegd gezag voor plannen of projecten die afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kunnen hebben voor een speciale beschermingszone, een passende beoordeling maken van de gevolgen voor dat gebied, rekening houdend met de instandhoudingsdoelstellingen van dat gebied.

Aangemelde habitatgebieden bevinden zich niet binnen een straal van 10 kilometer rondom de projectlocatie.

IPPC-richtlijn

De IPPC-richtlijn (Integrated Pollution Prevention en Control) is een Europese richtlijn die op 24 september 1996 door de Raad van de Europese Unie is vastgesteld (PbEG L 257). De richtlijn beoogt een geïntegreerde preventie en beperking van verontreiniging door industriële activiteiten tot stand te brengen en zo een hoog niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel te bereiken. De richtlijn is van toepassing op de categorieën van industriële activiteiten die worden genoemd in de bijlage behorende bij de richtlijn. Varkenshouderijen met meer dan 2.000 plaatsen voor mestvarkens vallen onder de werkingssfeer van de richtlijn.

De richtlijn hanteert als uitgangspunt dat emissies naar bodem, water en lucht met inbegrip van maatregelen voor afvalstoffen moeten worden voorkomen en, wanneer dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk moeten worden beperkt. Voor een veehouderij betekent dit dat het bedrijf zodanig moet worden geëxploiteerd dat alle passende maatregelen tegen verontreinigingen (denk aan ammoniak, stank, geluid en stof) worden getroffen. Hiertoe dienen de beste beschikbare technieken te worden toegepast. Toename van de emissies mag echter nooit resulteren in een 'belangrijke verontreiniging'.

De IPPC-richtlijn is volledig geïmplementeerd in de Nederlandse milieuwetgeving, waaronder de Wet milieubeheer, Wet verontreiniging oppervlaktewateren en Wet ammoniakemissie veehouderijen.

3.3.2 Rijksbeleid

Nota Ruimte

De Tweede en Eerste Kamer der Staten-Generaal hebben op respectievelijk 17 mei 2005 en 17 januari 2006 ingestemd met de nieuwe Nota Ruimte. Met de bekendmaking op 27 februari 2006 is de Nota Ruimte formeel in werking getreden.

In de Nota Ruimte is het nationaal ruimtelijk beleid vastgelegd tot 2020, waarbij de periode 2020-2030 geldt als doorkijk naar de lange termijn. De Nota Ruimte is een strategische nota op hoofdlijnen, waarin rijksverantwoordelijkheden en die van anderen helder zijn onderscheiden. Decentralisatie staat centraal: vele zaken worden overgelaten aan provinciaal en gemeentelijk bestuur.

De gebieden en netwerken die het kabinet van nationaal belang acht, vormen samen de nationale Ruimtelijke Hoofdstructuur. Daar streeft het rijk in het algemeen naar een hogere kwaliteit. Met betrekking tot water, natuur en landschap bestaat de nationale Ruimtelijke Hoofdstructuur uit de grote rivieren, het IJsselmeergebied, de kust, vogel- en Habitatrichtlijngebieden en natuurbeschermingsgebieden, de Ecologische Hoofdstructuur en robuuste ecologische verbindingen, werelderfgoedgebieden en nationale landschappen. De projectlocatie ligt in één van deze genoemde gebieden van de nationale Ruimtelijke Hoofdstructuur.

Ten aanzien van landbouw wordt vanuit de Nota Ruimte vooral verwezen naar de reconstructieplannen die voor de provincies Noord Brabant, Limburg, Utrecht, Overijssel en Gelderland zijn opgesteld. In de situatie van initiatiefnemers gaat het dan om het Reconstructieplan Achterhoek en Liemers. Dit plan is nader beschreven in het onderdeel 'Provinciaal beleid'.

Natuurbeschermingswet

Nederland heeft sinds 1967 een Natuurbeschermingswet. Deze wet maakte het onder andere mogelijk om gebieden aan te wijzen als natuurmonumenten om deze te beschermen. De Natuurbeschermingswet 1967 voldeed echter niet aan de verplichtingen die in internationale verdragen en Europese verordeningen aan de bescherming van gebieden en soorten worden gesteld. Daarom is in 1998 een nieuwe Natuurbeschermingswet tot stand gekomen, die zich alleen richt op gebiedsbescherming: de Natuurbeschermingswet 1998. De verplichtingen voor soortbescherming zijn overgenomen door de Flora- en Faunawet.

De Natuurbeschermingswet 1998 moest de bescherming van natuurgebieden, zoals vastgelegd in de Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn, in nationale wetgeving vastleggen. Al snel bleek dat de omzetting van Europese regels in deze wet onvoldoende was. De Natuurbeschermingswet 1998 is daartoe gewijzigd. De gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998 is op 1 oktober 2005 in werking getreden.

De vogel- en habitatrichtlijngebieden worden Natura 2000-gebieden genoemd. Gebieden die formeel zijn aangewezen vallen onder de werking van de Natuurbeschermingswet. Op dit moment zijn in Nederland 79 gebieden aangewezen als vogelrichtlijngebied. Deels zijn deze gebieden tevens habitatrichtlijngebied. Er zijn 162 aangemelde Natura 2000-gebieden die nog moeten worden aangewezen. De aanwijzingsbesluiten zullen vanaf 2006 door de minister van Landbouw, Natuur en Voedselveiligheid worden genomen. Zoals reeds gemeld bij het onderdeel Europees beleid, zijn vogel- en habitatrichtlijngebieden niet nabij de projectlocatie gelegen.

De Natuurbeschermingswet kent tevens natuurmonumenten. Daar waar deze overlap vertonen met de Natura 2000-gebieden, zal de status natuurmonument vervallen.

Op een afstand van ruim 4500 meter vanaf de projectlocatie is natuurmonument de Zumpe gelegen. Gezien het feit dat de afstand beduidend groter is dan 3000 meter, is het niet aannemelijk dat het gebied wordt beïnvloed door het gewenste bedrijf.

Flora- en Faunawet

De Flora- en Faunawet heeft tot doel in het wild levende planten en dieren te beschermen met het oog op de instandhouding van soorten. In Nederland komen zo'n 40.000 plant- en diersoorten voor, waarvan er zo'n 1000 onder de werking van de Flora- en Faunawet vallen. Om de instandhouding van de wettelijk beschermde soorten te waarborgen, moeten negatieve effecten op die instandhouding voorkomen worden. In de Flora- en Faunawet zijn verbodsbepalingen opgenomen.

Naast de verbodsbepalingen geldt er bij elk project tevens een zorgplicht. Deze zorg houdt in ieder geval in, dat een ieder die weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat door zijn handelen of nalaten nadelige gevolgen voor flora of fauna kunnen worden veroorzaakt, verplicht is dergelijk handelen achterwege te laten, dan wel alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden geleverd, teneinde die gevolgen te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken. Een ieder dient zó te handelen of juist handelingen na te laten, dat de in het wild voorkomende dier- en plantensoorten daarvan géén of zo min mogelijk hinder ondervinden.

Het perceel waarop de beoogde activiteit wordt uitgevoerd is momenteel in gebruik als grasland. In de nabijheid zijn enkele kleine bosgebiedjes gelegen. Door een ter zake deskundig bureau zal onderzoek worden verricht naar de toelaatbaarheid van het gewenste bedrijf ten opzichte van de Flora en Faunawet. De resultaten van het onderzoek zullen worden opgenomen in het MER.

Reconstructiewet

De Reconstructiewet concentratiegebieden vormt de wettelijke basis voor de reconstructie. De wet is op 1 april 2002 in werking getreden. De reconstructie is bedoeld voor de herinrichting en revitalisering van de concentratiegebieden Limburg, Brabant, Gelderland, Utrecht en Overijssel. Een nadere beschouwing is weergegeven in het onderdeel Provinciaal beleid.

Wet milieubeheer

Het is verboden om zonder een daartoe verleende milieuvergunning een inrichting op te richten en in werking te hebben. Een milieuvergunning kan slechts in het belang van de bescherming van het milieu worden geweigerd. De artikelen 8.8, 8.9 en 8.10 van de Wet milieubeheer geven het toetsingskader van de milieuvergunning.

Bij de beslissing op de aanvraag betreft het bevoegd gezag onder andere de bestaande toestand van het milieu, de gevolgen voor het milieu die de inrichting kan veroorzaken en de redelijkerwijs te verwachten ontwikkelingen die van belang zijn met het oog op de bescherming van het milieu.

Bij een milieuvergunning voor een varkenshouderij zijn ammoniakemissie en geurhinder belangrijke milieuonderdelen die bij de beslissing op de aanvraag moeten worden beoordeeld. Voor deze beoordeling zijn bijzondere wetten en richtlijnen vastgesteld die hierna worden beschreven.

Wet ammoniak en veehouderij

Van belang voor het aspect ammoniakemissie bij vergunningverlening is de invloed van de Wet ammoniak en veehouderij (hierna te noemen WAV) welke per 8 mei 2002 van kracht geworden is.

Bij de beslissing inzake de vergunning voor de oprichting of verandering van een veehouderij betreft het bevoegd gezag de gevolgen van de ammoniakemissie uit de tot de veehouderij behorende dierenverblijven uitsluitend op de wijze die is aangegeven in de WAV. Beoordeling vindt plaats ten opzichte van zogenaamde kwetsbare gebieden. Een kwetsbaar gebied is een gebied welke in het ammoniakbeleid van voor 1 januari 2002 als voor verzuring gevoelig gebied werd aangemerkt en is opgenomen binnen de door de provincie vast te stellen ecologische hoofdstructuur (EHS). Zolang de ecologische hoofdstructuur niet is vastgesteld, dient elk voor verzuring gevoelig gebied te worden beschouwd als kwetsbaar (zie onderdeel Provinciaal beleid).

Er wordt onderscheid gemaakt tussen bedrijven gelegen binnen een kwetsbaar gebied of in een zone van 250 meter hieromheen en bedrijven welke hierbuiten zijn gelegen. Voor de eerste groep bedrijven geldt een maximaal emissieplafond ten aanzien van ammoniak welke niet mag worden overschreden. Voor de tweede groep is opgenomen dat wanneer een bedrijf onder de reikwijdte van de IPPC-richtlijn valt en dit bedrijf uitbreidt, deze uitbreiding niet mag resulteren in een belangrijke toename van de verontreiniging.

Het dichtst bijgelegen kwetsbaar gebied bevindt zich op een afstand van 2919 meter vanaf het eerste diervverblijf (bijlage B). Er geldt dus geen maximaal emissieplafond. Aangezien op het bedrijf meer dan 2000 vleesvarkens worden gehouden en het bedrijf dus onder de reikwijdte van de IPPC richtlijn valt, dient wel bepaald te worden of de uitbreiding resulteert in een belangrijke toename van de verontreiniging. In het MER zal hier uitgebreid op worden ingegaan.

Opgemerkt dient te worden dat de ministeries van VROM en LNV voornemens zijn de WAV aan te passen. De aard van de wijzigingen en wanneer deze wijzigingen van kracht worden, is nog niet bekend. In ieder geval heeft deze wijziging tot doel dat minder agrarische bedrijven worden beperkt door de WAV.

Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij

Voor veehouderijen gaan op grond van artikel 8.44 van de Wet milieubeheer algemene regels gelden met betrekking tot de ammoniakemissie uit huisvestingssystemen. Op 28 december 2005 is het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij bekendgemaakt. Het besluit is nog niet in werking getreden. Hiervoor moet eerst een inwerkingtredingsbesluit worden bekendgemaakt. Naar verwachting valt de inwerkingtreding samen met de inwerkingtreding van de hiervoor genoemde wijziging van de Wet ammoniak en veehouderij. De kans is groot dat op het moment van beslissen op de aanvraag milieuvergunning voor onderhavig initiatief het Besluit moet worden toegepast.

Op grond van het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij mogen, indien in een veehouderij dieren worden gehuisvest van een categorie waarvoor in de bijlage bij het besluit een maximale emissiewaarde is aangegeven, voor die dieren geen huisvestingssystemen mogen worden toegepast met een emissiefactor die hoger is dan de maximale emissiewaarde. Voor vleesvarkens wordt een maximale emissiewaarde aangegeven van 1,4 kg NH₃ per dierplaats per jaar. Het huisvestingssysteem dat in het voorkeursalternatief wordt toegepast heeft een emissiefactor van 1,2 NH₃ per dierplaats per jaar.

Directe ammoniakschade

Naast schade aan natuurgebieden en bos kan ammoniak tevens schadelijk zijn voor andere soorten, waaronder agrarische gewassen. Uit onderzoek van het 'Plant Research International' (toenmalig ID-DLO) te Wageningen is gebleken, dat niet alle soorten even gevoelig zijn voor ammoniak. Als gevoelig kunnen worden aangemerkt kasgewassen, fruitteelt, coniferen en voedselarme vegetaties. Andere gewasgroepen lopen een verwaarloosbare kans te worden beschadigd.

In de loop van de jaren is door uitspraken van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State het aspect directe ammoniakschade geheel in kaart gebracht. In het kort komt het erop neer dat van de stal tot gevoelige soorten een afstand van 50 meter wordt aangehouden. Bij minder gevoelige soorten is een afstand van 25 meter voldoende om schade als gevolg van ammoniakemissie te vermijden.

Binnen aangegeven afstanden bevinden zich geen gevoelige gewasgroepen. Derhalve kan worden geconcludeerd dat er geen sprake is van ammoniakschade voor agrarische gewassen.

Wet verontreiniging oppervlaktewateren

De Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) stelt regels ter bescherming van het oppervlaktewater tegen verontreiniging. Het is verboden zonder vergunning afvalstoffen, verontreinigende stoffen of schadelijke stoffen, in welke vorm ook, te brengen in oppervlaktewateren. Tevens kunnen op grond van deze wet regels worden gesteld met het oog op een doelmatige werking van betrokken zuiveringstechnische installaties. De depositie van ammoniak afkomstig van een veehouderij op oppervlaktewateren is uitgezonderd van de werking van de Wvo (Uitvoeringsbesluit art. 1 derde lid Wvo, laatstelijk gewijzigd 27 januari 2000, Stb. 43).

Op grond van de Wvo zijn diverse algemene maatregelen van bestuur vastgesteld, voor een veehouderij in het bijzonder het Lozingenbesluit open teelt en veehouderij. Dit besluit stelt regels ten aanzien van lozingen in het oppervlaktewater van (niet verontreinigd) water vanaf het erf, alsmede het gebruik van bestrijdingsmiddelen en meststoffen in de nabijheid van oppervlaktewater. Voor veehouderijen die onder de werkingssfeer van de IPPC-richtlijn vallen geldt het Lozingenbesluit niet. Indien hier lozingen plaatsvinden moet dit geregeld worden middels een Wvo-vergunning.

Als gevolg van de activiteiten van initiatiefnemers vindt geen lozing van afvalwater in het oppervlaktewater plaats. Al het afvalwater wordt opgevangen in de mestkelders onder de stal en wordt afgevoerd als meststof. Aan hemelwater van daken en erfverharding worden geen verontreinigende stoffen toegevoegd.

Aangezien er geen lozingen in het oppervlaktewater plaatsvinden, is geen vergunning op grond van de Wvo vereist.

Besluit Luchtkwaliteit

Op 5 augustus 2005 is het Besluit luchtkwaliteit 2005 in werking getreden. De luchtkwaliteit moet betrokken worden in alle besluitvorming rondom projecten die mogelijk invloed op de luchtkwaliteit hebben. Het Besluit moet in acht worden genomen bij het verlenen van milieuvergunningen.

In het besluit zijn grenswaarden opgenomen voor zwaveldioxide, stikstofdioxide en stikstofoxiden, fijn stof (PM10), lood, benzeen en koolmonoxide. Bij landbouwbedrijven verdient vooral het aspect fijn stof (PM10) aandacht. In het MER zal hier nader op worden ingegaan.

Momenteel is een wijziging van de Wet milieubeheer in voorbereiding (luchtkwaliteitseisen). Deze wijziging kan gevolgen hebben voor de wijze van toetsen van de invloed van de inrichting op de luchtkwaliteit.

Wet stankemissie veehouderijen

De Wet stankemissie veehouderijen in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden dateert van 16 mei 2002 en geeft de regels inzake stankemissie in ontwikkelingsgebieden, verwevingsgebieden en extensiveringsgebieden primaat natuur. Deze wet is het enige toetsingskader voor het aspect geuremissie vanaf het moment dat voor een gebied een reconstructieplan is bekend gemaakt. Voor het gebied Achterhoek en Liemers is inmiddels een reconstructieplan vastgesteld en bekend gemaakt. (zie onderdeel Provinciaal beleid).

Regeling stankemissie veehouderijen in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden

In de Staatscourant van 28 april 2003 is de Regeling stankemissie veehouderijen in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden gepubliceerd. Hierbij is opgemerkt dat deze regeling van kracht wordt op het moment dat de Wet stankemissie veehouderijen in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden van kracht wordt. Deze wet is op 1 mei 2003 van kracht geworden. In de regeling is een lijst met geuremissienormen voor de verschillende diercategorieën in verschillende huisvestingsystemen opgenomen. Aan de hand hiervan kan de mate van geuremissie worden bepaald.

Publicatiereeks lucht 46

Volgens de Wet stankemissie veehouderijen is beoordeling van het aspect cumulatieve geurhinder niet meer noodzakelijk. Aangezien het bedrijf valt onder de werkingssfeer van de IPPC-richtlijn kan gesteld worden dat de geuremissie vanuit de gewenste varkenshouderij tevens moet worden beoordeeld in relatie tot de geuremissie afkomstig van andere bedrijven in de omgeving. Een manier om de zogenaamde cumulatieve geurhinder te bepalen volgt uit Publicatiereeks lucht 46.

In het MER zal een beoordeling worden opgenomen waarbij gerekend is met de geuremissienormen uit de Regeling stankemissie veehouderijen en de categorie-indeling die volgt uit de Wet stankemissie veehouderijen.

Wet geurhinder en veehouderij

Een nieuwe Wet geurhinder en veehouderij is in voorbereiding. Deze landelijke wet zal de huidige regelgeving ten aanzien van geuremissie vanuit veehouderijen vervangen. Het wetsvoorstel voor de Wet geurhinder en veehouderij is op 10 februari 2006 aangeboden aan de Tweede Kamer (Kamerstuk 2005-2006, 30453). De wettekst kan nog worden gewijzigd. Ook is de benodigde uitvoeringsregeling nog niet bekend.

Het is niet uitgesloten dat deze wet van toepassing is op het moment dat de aanvraag milieuvergunning voor onderhavige activiteit wordt ingediend. In het MER zal worden getoetst aan de wettekst en regelingen voor zover deze bekend zijn tijdens het opstellen van het MER.

Varkensbesluit

Regels ter bescherming van het welzijn van varkens in de varkenshouderij zijn opgenomen in het Varkensbesluit. Voor vleesvarkens in nieuwe stallen (gebouwd na 1 november 1998) geldt ondermeer dat elk dier de beschikking moet hebben over een vloeroppervlak van minimaal 0,8 m², waarvan minimaal 40% dicht is. In het voorliggende plan is rekening gehouden met de huidige en toekomstige welzijnseisen. In het MER wordt aandacht besteed aan de welzijnseisen en de invloed hiervan op de milieueffecten.

Meststoffenwet

Bij de gewenste varkenshouderij zal drijfmest worden geproduceerd. Deze mest wordt van het bedrijf afgevoerd en elders aangewend als meststof overeenkomstig de meststoffenwet. Per 1 januari 2006 is de gewijzigde meststoffenwet van kracht. Belangrijkste wijziging is de introductie van het stelsel van gebruiksnormen. Er geldt een gebruiksnorm ten aanzien van dierlijke meststoffen. Tevens dient rekening te worden gehouden met een stikstofgebruiksnorm en fosfaatgebruiksnorm. Met de gift aan dierlijke meststoffen, kunstmeststoffen en overige organische meststoffen mogen deze gebruiksnormen niet worden overschreden.

De introductie van stikstofgebruiksnormen en de gebruiksnorm voor dierlijke meststoffen is een directe uitwerking van de Europese Nitraatrichtlijn. Deze stelt dat de concentratie nitraat in grondwater maximaal 50 milligram per liter zijn. Aan deze verplichting kan alleen worden voldaan wanneer er maatregelen worden genomen die de toevoer van stikstof beperken, dus een stelsel van gebruiksnormen. Ondanks dat de meststoffenwet geen toetsingskader is bij milieuvergunningverlening, is deze wet wel van invloed op de bedrijfsvoering.

3.3.3 Provinciaal beleid

Streekplan

Op 29 juni 2005 hebben Provinciale Staten van Gelderland het nieuwe streekplan vastgesteld. Ten aanzien van de intensieve veehouderij wordt vanuit het streekplan verwezen naar de reconstructieplannen. Hierin staat het provinciaal beleid ten aanzien van deze groep verwoordt.

Voor de locatie van initiatiefnemers geldt het reconstructieplan Achterhoek en Liemers.

Reconstructieplan Achterhoek en Liemers

Het reconstructieplan Achterhoek en Liemers is op 23 februari 2005 vastgesteld en kort erna goedgekeurd door de minister.

Kijkend naar de kaarten behorende bij dit plan kan worden geconcludeerd dat de locatie van initiatiefnemers is gelegen in het zogenaamde landbouwontwikkelingsgebied.

In het landbouwontwikkelingsgebied wordt prioriteit gegeven aan de ontwikkeling van de intensieve veehouderij. Uitbreiding, hervestiging en nieuwsvestiging wordt aldaar mogelijk geacht. Bouwblokken kunnen in het ontwikkelingsgebied uitgroeien tot in principe 1,5 hectare. Een groter bouwblok is mogelijk, maar dit staat in eerste instantie ter beoordeling van de gemeente. Voor het toekennen van een bouwblok groter dan 1,5 hectare geldt als randvoorwaarde dat er ruimte gereserveerd moet worden voor een goede landschappelijke inpassing.

Plan van initiatiefnemers is om op de locatie een vleesvarkenshouderij te ontwikkelen. Hiervoor is een bouwperceel benodigd van 1,5 hectare. Geconcludeerd kan worden dat het plan zich verhoudt met het provinciaal beleid.

Ecologische hoofdstructuur

In het kader van de Wet ammoniak en veehouderij dient elke provincie in Nederland de provinciale ecologische hoofdstructuur vast te stellen. Aan de hand van dit besluit kan door het bevoegde gezag beoordeeld worden welke voor verzuring gevoelige gebieden binnen de provinciale ecologische hoofdstructuur zijn gelegen en hiermee dus kwetsbaar in de zin van de WAV zijn.

Gedeputeerde Staten van Gelderland hebben op 1 juli 2006 hierover een besluit genomen. Uit dit besluit volgt dat de projectlocatie is gelegen op een afstand van 2919 meter vanaf het eerste kwetsbare gebied (bijlage B).

3.3.4 Gemeentelijk beleid

Milieuvergunning

Voor het gewenste bedrijf zal milieuvergunning moeten worden verleend. Het bevoegde gezag hiervoor is de gemeente Oude IJsselstreek. Nadat de richtlijnen voor het MER bekend zijn, kan het MER opgesteld worden. De aanvraag om milieuvergunning zal tegelijk met het MER worden ingediend.

Bestemmingsplan

Volgens het vigerende bestemmingsplan Buitengebied is de locatie gelegen in het agrarisch gebied. Het oprichten van bebouwing is momenteel niet toegestaan, aangezien er geen bouwperceel is gelegen.

Het bestemmingsplan kent een zogenaamde ontwikkelingskaart, waaruit volgt welke ontwikkelingen op een locatie mogelijk worden geacht. Voor de locatie van initiatiefnemers behoort het opnemen van een nieuw bouwperceel tot de mogelijkheid, aangezien de omgeving is aangewezen als 'gebied voor nieuwvestiging agrarische bedrijven' (wijzigingsbevoegdheid artikel 11 WRO). Het bouwperceel mag een omvang hebben van maximaal 1,5 hectare. Voor de realisering van het initiatief is deze oppervlakte voldoende.

Initiatiefnemers zullen de gemeente Oude IJsselstreek spoedig verzoeken de benodigde wijzigingsprocedure om te komen tot een nieuw agrarisch bouwperceel op te starten.

Aangezien voor het plan van initiatiefnemers een milieueffectrapport (MER) opgesteld dient te worden, moet op grond van de Europese richtlijn 2001/42/EG voor de wijziging van de bestemming een strategische milieubeoordeling (SMB) worden uitgevoerd. Aangezien de inhoudelijke vereisten voor het milieurapport vrijwel gelijk zijn aan die voor het MER, ligt het voor de hand om beide te combineren.

Het MER dat zal worden ingediend kan tevens fungeren als milieurapport!

In dit hoofdstuk zullen achtereenvolgens de referentiesituatie, de voorgenomen activiteit en het meest milieuvriendelijk alternatief worden besproken. Tevens wordt ingegaan op een welzijnsalternatief.

4.1 Referentiesituatie

De referentiesituatie vormt de huidige situatie aangevuld met de autonome ontwikkelingen.

De locatie waar de oprichting van het bedrijf wordt nagestreefd is momenteel in gebruik als grasland. Jaarlijks wordt de grond bewerkt (ondermeer bemesten, maaien, onkruidbestrijding) en beweidt.

Ten aanzien van de autonome ontwikkelingen kan opgemerkt worden dat er landelijk gezien sprake is van steeds strenger wordende regelgeving ten aanzien van milieu, dierenwelzijn en hygiëne. Als algemene tendens kan worden vastgesteld dat er sprake is van een afname van het aantal agrarische bedrijven. Wel is er bij de blijvende agrarische bedrijven over het algemeen sprake van groei. Deze groei gaat door toepassing van emissiearme technieken echter lang niet altijd gepaard met een toename van de ammoniakemissie en geuremissie. Uit gegevens van het RIVM blijkt dan ook dat de totale ammoniakdepositie de laatste jaren een dalende lijn laat zien.

De locatie is gelegen in het landbouwonwikkelingsgebied. Hierom is de oprichting van andere intensieve veehouderijen niet uitgesloten. In de directe omgeving van het bedrijf zijn momenteel echter geen ontwikkelingen bekend aangaande verandering van bestemming of grootschalige ontwikkelingen.

4.2 Voorkeursalternatief

Het voorkeursalternatief betreft het oprichten van een vleesvarkensbedrijf aan de Laarstraat ongenummerd te Vethuizen. Concreet gaat het om de realisering van een varkensstal, een berging, silo's voor krachtvoer, een mestopslag en een bedrijfswoning. Het geheel wordt gesitueerd binnen een bouwperceel met een omvang van 1,5 hectare.

Enkele specifieke kenmerken zijn hierna weergegeven:

- Planning is dat er 6000 plaatsen worden gerealiseerd.
- Het toegepaste stalsysteem betreft een systeem waarbij het emitterend mestoppervlak wordt verkleind: het zogenaamde IC-V systeem.
- Mest wordt niet bewerkt op het bedrijf. Vanuit de mestopslag wordt het van het bedrijf afgevoerd.

In het MER zal het bedrijf uitvoerig worden beschreven.

Zie bijlage E voor een uiteenzetting van het voorkeursalternatief.

4.3 Meest milieuvriendelijk alternatief

In het MER dient een meest milieuvriendelijk alternatief (MMA) te worden beschreven. Uitgangspunt is dat het aantal te houden vleesvarkens in het MMA gelijk zal zijn aan het aantal in het voorkeursalternatief.

In onderhavige situatie is de grondkavel reeds in bezit van initiatiefnemers. Specifiek voor de oprichting van het bedrijf is het perceel onlangs aangekocht. Situering van het bedrijf op een andere locatie ligt daarom niet voor de hand. Gezien het feit dat kwetsbare natuur en geurgevoelige objecten op relatief grote afstanden zijn gelegen en de locatie zich bevindt in het landbouwonwikkelingsgebied lijkt dit op voorhand ook niet noodzakelijk.

Het MMA zal daarom zijn gericht op het toepassen van technieken waarmee de emissies verdergaand worden beperkt ten opzichte van het voorkeursalternatief.

Het stalsysteem waarmee de ammoniakemissie het meest vergaand wordt gereduceerd is een chemische luchtwasser. Een ammoniakemissiereductie van circa 95 procent is mogelijk. Door dit stalsysteem te combineren met een ander emissiearm systeem IN de stal, is ook ten aanzien van de geuremissie een forse reductie te bewerkstelligen. Door in plaats van chemische luchtwassers biologische luchtwassers toe te passen, is de geuremissie nog verder te reduceren. Echter de erkende biologische luchtwassersystemen geven niet de 95%-ammoniakreductie.

Door Dorset Milieutechniek is de laatste jaren volop gewerkt aan een zogenaamde combiwasser. Deze luchtwasser combineert de chemische luchtwasser 95% met een biologische luchtwasser in één systeem. Eerst wordt de lucht door het chemische gedeelte geleid, waarbij de ammoniak voor 95% wordt afgevangen. Vervolgens wordt de geur biologisch afgebroken. De grote voordelen van beide technieken zijn hiermee dus verenigd.

Voor het MMA zal deze techniek nader worden beschreven en zal een inschatting worden gemaakt van de emissies en de effecten op de omgeving. Hierbij worden de emissies van ammoniak, geur en stof beschouwd, alsmede de kosten en het energie- en grondstoffenverbruik. Er zal gebruik worden gemaakt van de tot nu toe beschikbare onderzoeksgegevens.

4.4 Welzijnsalternatief

In het voorkeursalternatief hebben de varkens een hokoppervlak van 0,8 m² per dier tot de beschikking. Deze oppervlakte is volgens het varkensbesluit noodzakelijk voor varkens zwaarder dan 85 kilogram bij stallen gebouwd na 1 november 1998.

Vanaf 1 januari 2013 moeten varkens vanaf 85 kilogram de beschikking hebben over een hokoppervlak van minimaal 1,0 m². Een hokoppervlak van 0,8 m² per dier is voldoende tot een lichaamsgewicht van 85 kilogram.

Hoe initiatiefnemers daar op in willen spelen, is momenteel nog niet duidelijk. Er zijn namelijk verschillende opties:

- Initiatiefnemers kunnen overwegen om in elk hok van begin af aan minder dieren op te leggen (1 m² per dier). Nadeel is dat binnen de bestaande stal minder dieren kunnen worden gehuisvest (circa 20 procent).
- Initiatiefnemers kunnen overwegen om op een bepaald moment tijdens de ronde een aantal varkens uit het hok te halen en deze elders te huisvesten. De achterblijvende varkens krijgen zo meer ruimte, evenals de verplaatste dieren. Nadeel is dat deze oplossing gepaard gaat met onrust in de koppel en dat dit mogelijk resulteert in groeivertraging. Ook is het een nadeel dat de verplaatste dieren uit één hok niet gemengd mogen worden met verplaatste dieren uit een ander hok. Het mixen van dieren is volgens het varkensbesluit namelijk niet toegestaan.
- Andere optie is om de koplopers uit een hok vervroegd af te leveren voor de slacht. Dit betekent wel dat dieren worden afgeleverd met een beduidend lager gewicht. De vraag is of de markt hier op zit te wachten.

In het MER zal een welzijnsalternatief nader uitgewerkt worden.

5.1 Autonome ontwikkelingen

Initiatiefnemers zijn voornemens om een nieuwe varkenshouderij op te richten op een perceel grond aan de Laarstraat te Vethuizen. Op toegevoegd kaartjes van de omgeving (bijlage A) is af te leiden hoe de locatie is gesitueerd.

5.2 Ammoniak

Beoordeling van de ammoniakdepositie is doorgaans beperkt tot een afstand van drie kilometer vanaf de inrichting. Of buiten de drie kilometer geen nadelige milieugevolgen optreden is niet met zekerheid te zeggen. Voor afstanden groter dan drie kilometer zijn in ieder geval geen depositienormen bekend. In het MER zullen daarom de kwetsbare gebieden volgens de Wet ammoniak en veehouderij in een straal van drie kilometer worden benoemd. Tevens zal worden ingegaan op de achtergronddepositie waar momenteel sprake van is.

5.3 Geur

Geurgevoelige objecten gelegen in de nabijheid van de locatie zullen worden benoemd.

5.4 Fijn stof

Fijn stof is schadelijk voor de menselijke gezondheid (deeltjes met een aërodynamische diameter kleiner dan 10 μm). Bekende gegevens betreffende de heersende kwaliteit zullen worden opgenomen in het MER. De vraag in hoeverre momenteel aan de geldende normen wordt voldaan zal worden beantwoord.

5.5 Bodem en water

In het MER zal worden ingegaan op de bodemsoort, aanwezig oppervlaktewater en diepte van de grondwaterstand.

5.6 Geluid

De omgeving en de daarvoor geldende normen zal worden beschreven.

5.7 Verkeer

In het MER zal worden ingegaan op de kwaliteit van de aanwezige openbare wegen en de huidige verkeersintensiteit.

5.8 Landschap

Er zal een beschrijving van het landschap worden opgenomen in het MER. Welke landschappelijke waarden zijn eventueel van toepassing.

5.9 Levende natuur

Grenzend aan het perceel waar de nieuwvestiging is gepland bevinden zich twee bosgebiedjes van geringe omvang (< 5 hectare). Mede gezien het feit dat deze gebieden niet zijn gelegen binnen de ecologische hoofdstructuur, genieten de gebieden geen bescherming in het kader van de Nederlandse ammoniakwetgeving.

Desondanks zal er toch een beoordeling worden gemaakt van de aanwezige natuurwaarden aldaar. In het MER worden de resultaten besproken.

6.1 Inleiding

Bij de beschrijving van de gevolgen voor het milieu worden het voorkeursalternatief en het meest milieuvriendelijke alternatief op hun milieugevolgen beschouwd. Aangezien het welzijnsalternatief pas speelt vanaf het jaar 2013, wordt dit alternatief niet meegenomen in de onderlinge vergelijking.

6.2 Ammoniak

Bij het houden van vee en opslag van mest kan emissie van ammoniak optreden. Voor het berekenen van de toegestane ammoniakemissie (en ammoniakdepositie) is de Wet ammoniak en veehouderij van toepassing. In het MER zal worden uiteengezet of de alternatieven toelaatbaar zijn en hoe deze zich verhouden met de achtergronddepositie in de omgeving.

6.3 Geur

Vanuit de inrichting emitteert geur, welke als hinderlijk kan worden ervaren door de omgeving. Geuremissie van veehouderijbedrijven wordt uitgedrukt in mestvarkeneenheden (MVE). In het MER zal beoordeling van individuele en cumulatieve geurhinder uit één worden gezet.

6.4 Fijn stof

Beoordeling van de emissie van stof is noodzakelijk. In het MER zal een kwalitatieve en een kwantitatieve beschrijving van de stofemissie bij de verschillende alternatieven worden opgenomen.

6.5 Bodem en water

Beschreven zal worden op welke wijze uitwerpen naar bodem, grondwater, oppervlaktewater en riolering op kunnen treden. Beschreven zal worden in hoeverre en in welke hoeveelheden en samenstelling lozingen van afvalwater plaatsvinden. Tevens wordt ingegaan op het aspect organische mest en de opslag hiervan. Ook het waterverbruik verdient aandacht in het MER.

6.6 Geluid

Geluid wordt veroorzaakt door vaste installaties binnen de inrichting (bijvoorbeeld ventilatoren) en door geluidsbronnen die met een bepaalde regelmaat terugkomen (bijvoorbeeld het lossen van voer en het laden van dieren). Het aspect geluid zal in het MER worden beoordeeld.

6.7 Verkeer

De verkeersintensiteit ten gevolge van de voorgenomen activiteit en de alternatieven zal worden beschreven.

6.8 Landschap

Plattegronden met de situering en omvang van het bedrijf en terrein zullen nader worden uitgewerkt. Een kwalitatieve beschrijving van de landschappelijke inpassing zal worden opgenomen in het MER.

6.9 Levende natuur

Beeoordeelt zal worden in hoeverre de alternatieven effecten hebben op voorkomende soorten flora en fauna. Toetsing vindt mede plaats aan de hand van de Flora en Faunawet.

6.10 Energie

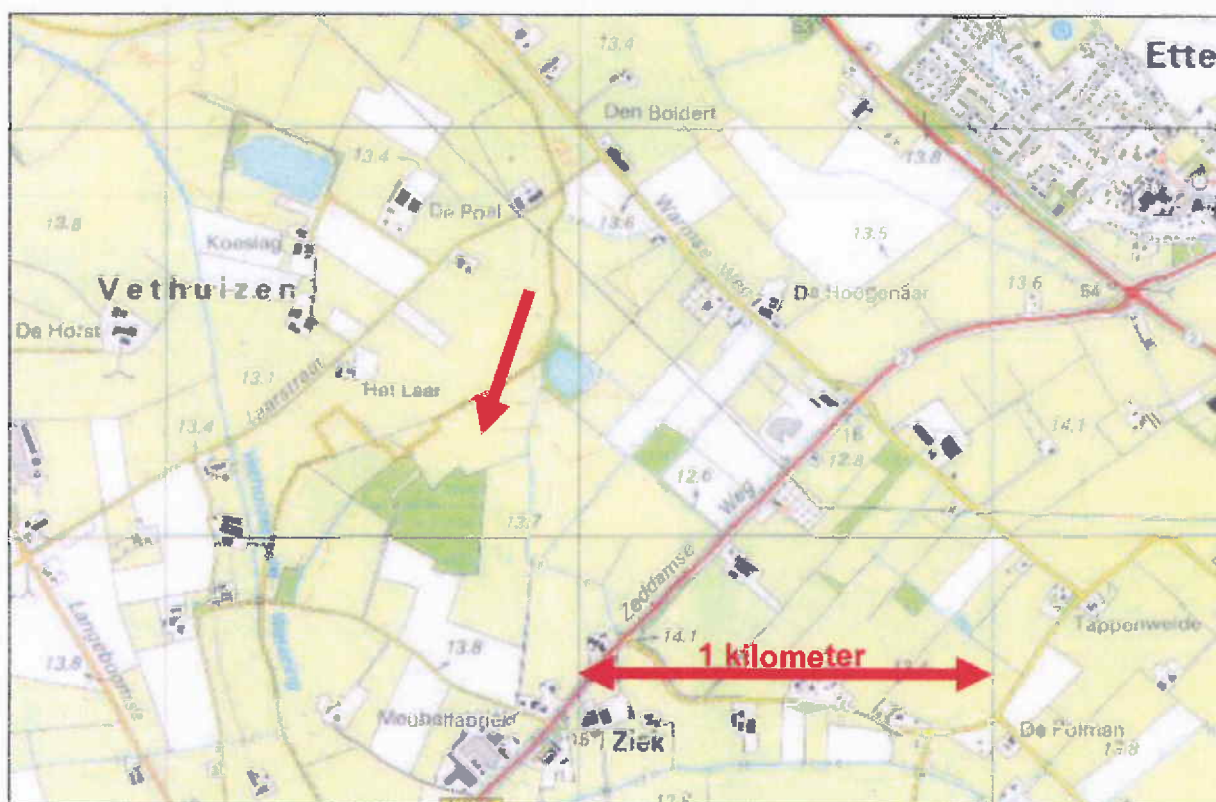
In het MER zal aandacht worden besteed aan het energiegebruik. Het verwachte verbruik en het aspect duurzame energie verdient hierbij aandacht.

Het voorkeursalternatief zal worden vergeleken met het meest milieuvriendelijke alternatief en met de referentiesituatie.

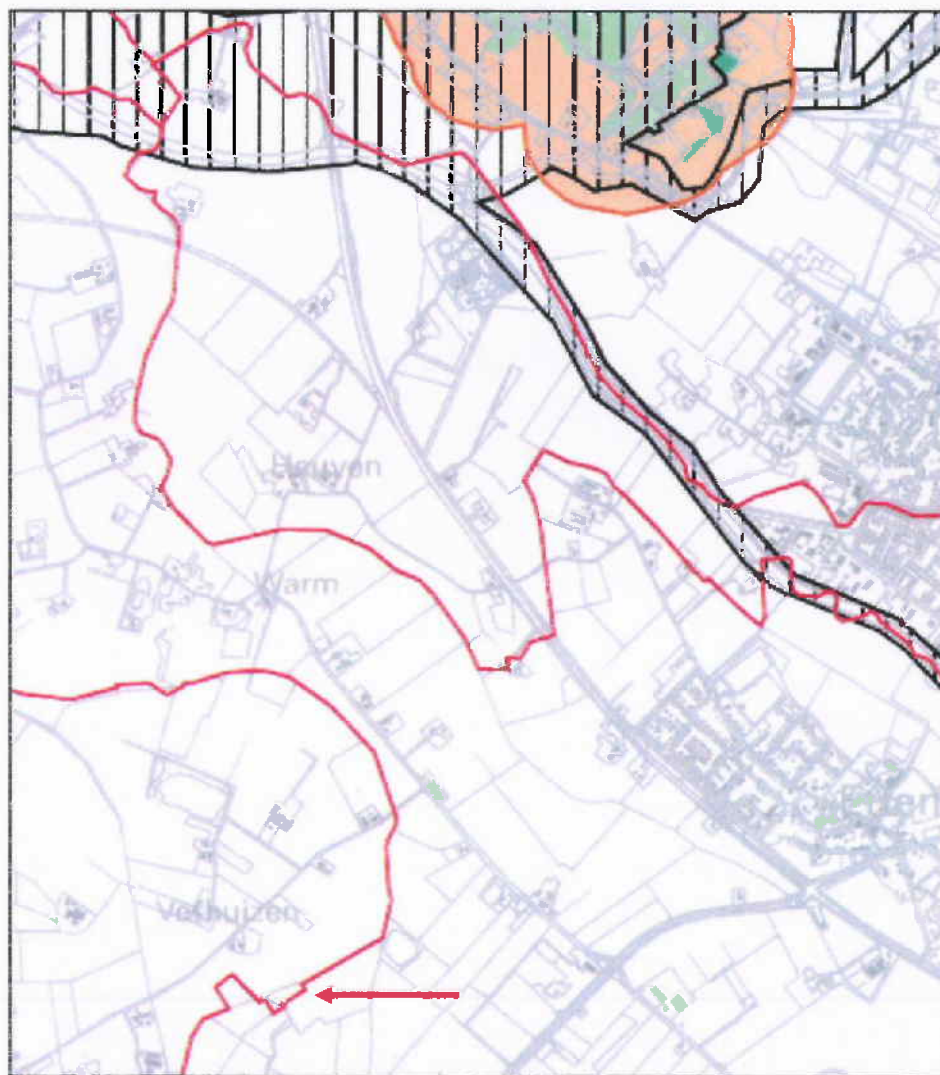
Daar waar mogelijk, wordt de vergelijking kwantitatief uitgevoerd. In de andere gevallen zal de vergelijking kwalitatief worden beschreven.

Doel van de vergelijking is inzicht te geven in de mate waarin, dan wel de essentiële punten waarop, de positieve en negatieve effecten van de voorgenomen activiteit en de alternatieven verschillen.

Bijlage A Situering locatie

Bijlage B Ligging kwetsbare gebieden

Schaal: 1:25.000

EHS

Kwetsbare gebieden

Zone Wet Ammoniak en Veehouderij

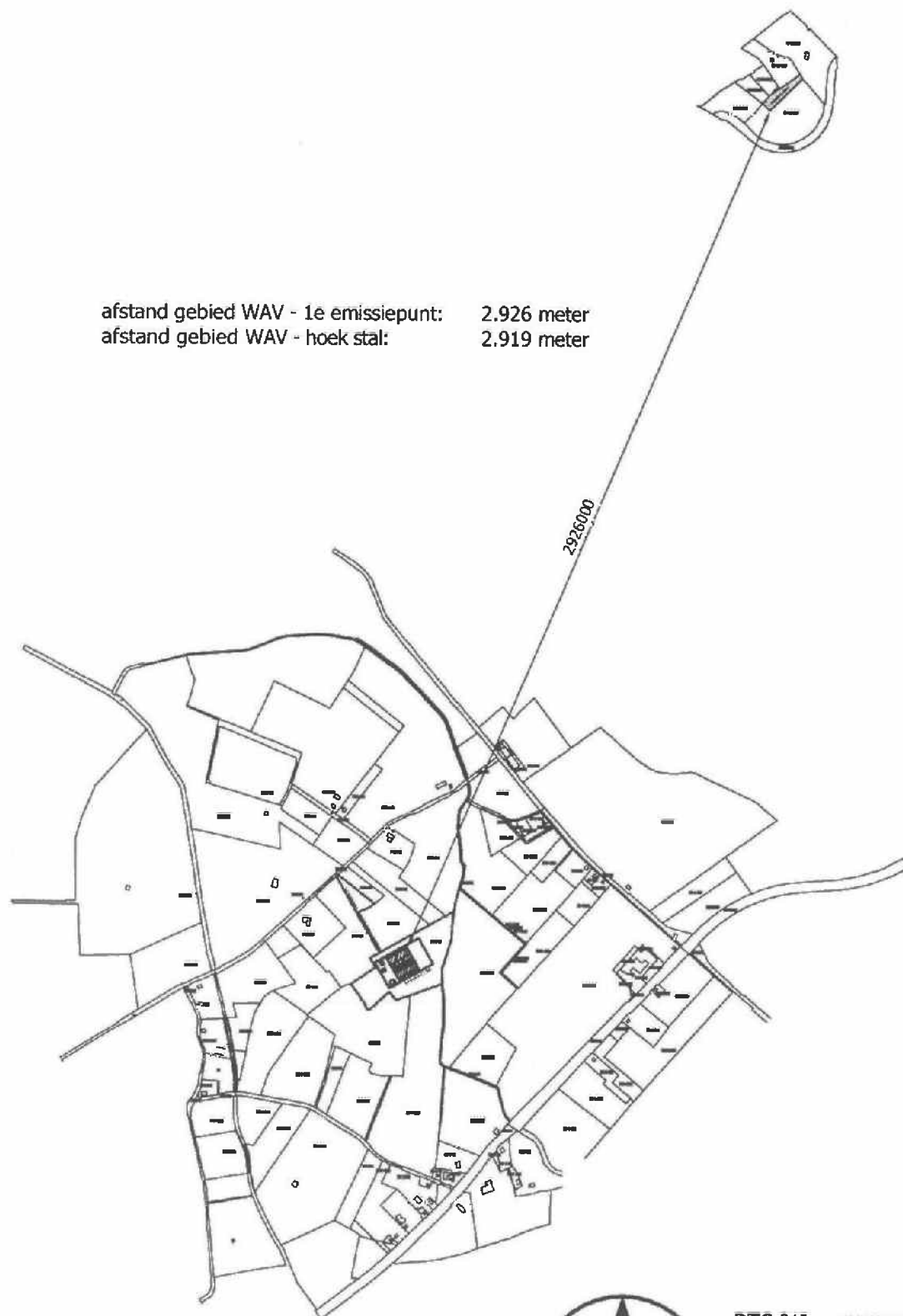

Voor Verzuimings Gevoelige Gebieden buiten EHS

Gemeenten Gelderland 2003

afstand gebied WAV - 1e emissiepunt: 2.926 meter
 afstand gebied WAV - hoek stal: 2.919 meter

DTC 01I = gemeente Ambt-Doetinchem
 BER02 = gemeente Bergh
 GDG M = gemeente Gendringen
 GDG N = gemeente Gendringen

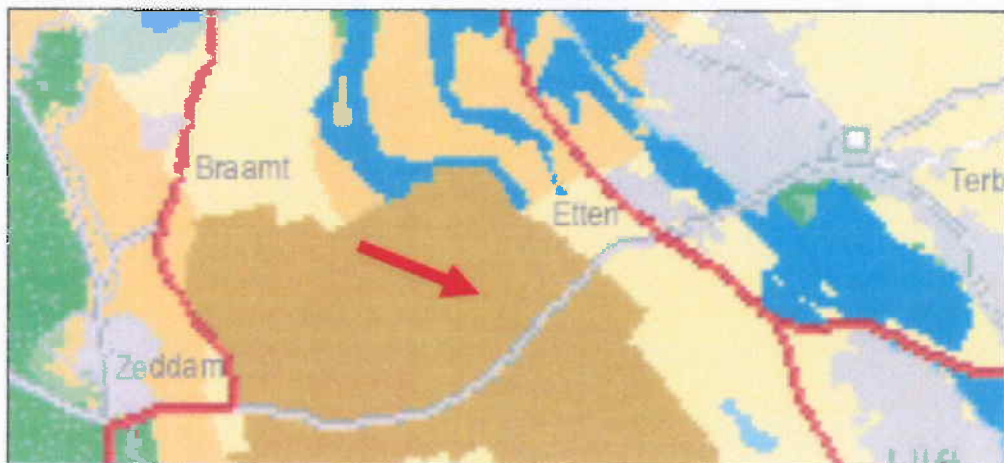
kadastraal bekend: gemeente Gendringen
 sectie: M, nummer: 51

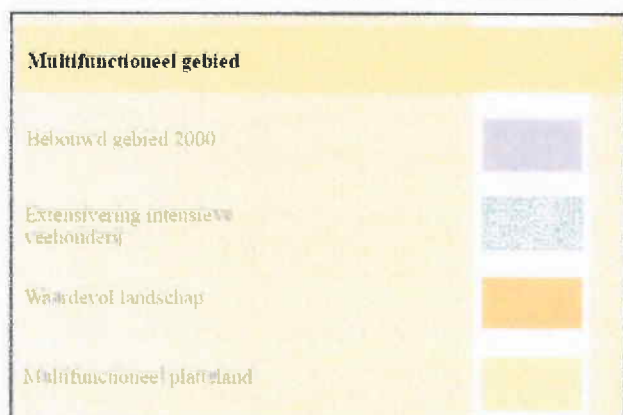
opdrachtgever: varkensgroep Gendringen
 onderdeel: tekening situatie
 afstand tot WAV gebied

intake no.: B-50.611
 schaal: 1:16000
 datum: 06-07-2006

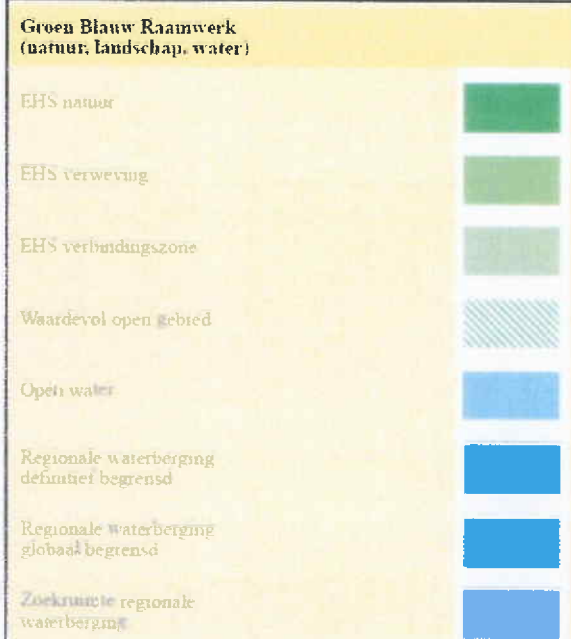
Bijlage C Kaart Streekplan

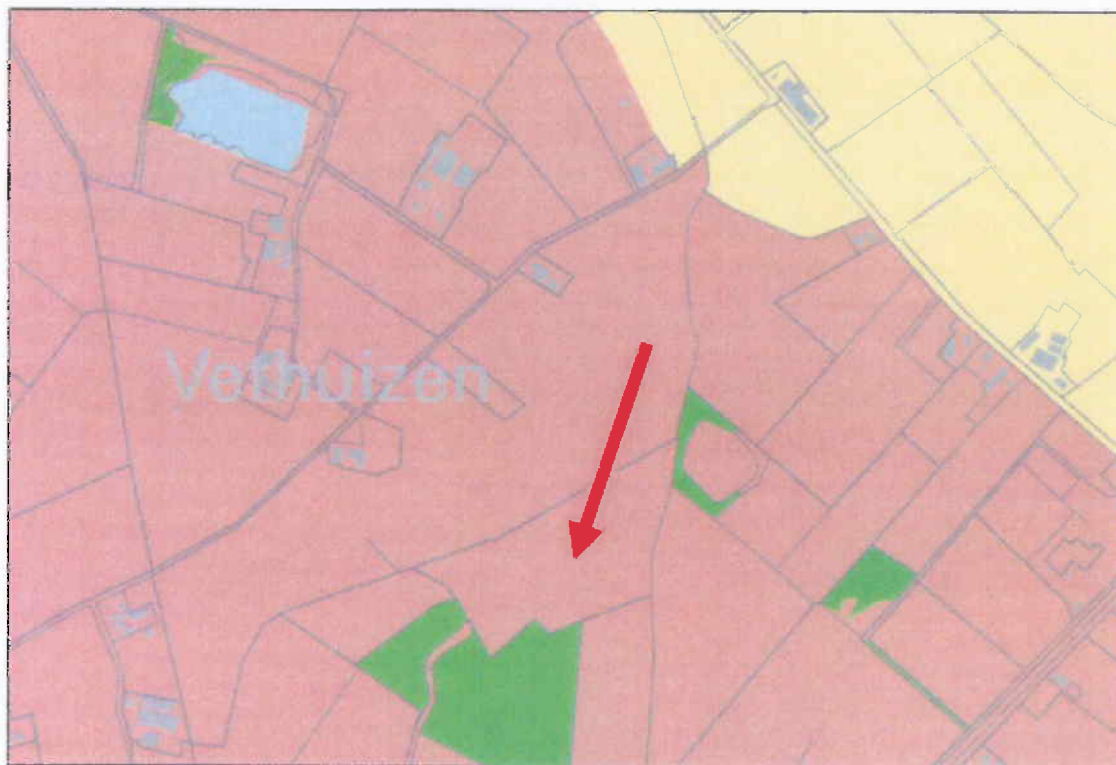
Renvoel

Beleidskaart ruimtelijke structuur

Bijlage D Kaart Reconstructieplan

- Extensiveringsgebied
- Verwevingsgebied
- Landbouwontwikkelingsgebied
- Bestaand bos- en natuurgebied volgens top.kaart

Bijlage E Voorkeursalternatief

Ammoniak

Diercategorie	Rav-code	Aantal dieren	Ammoniakemissie	
			Kg NH ₃ /plaats	Totaal kg NH ₃
Vleesvarkens	D 3.2.7.2.1	6000	1,2	7200,0

Afstand eerste dierverblijf tot aan dichtst bijgelegen kwetsbaar gebied: 2919 meter

Afstand eerste emissiepunt tot aan dichtst bijgelegen kwetsbaar gebied: 2926 meter

Depositie op dichtst bijgelegen kwetsbaar gebied: 7,16 mol

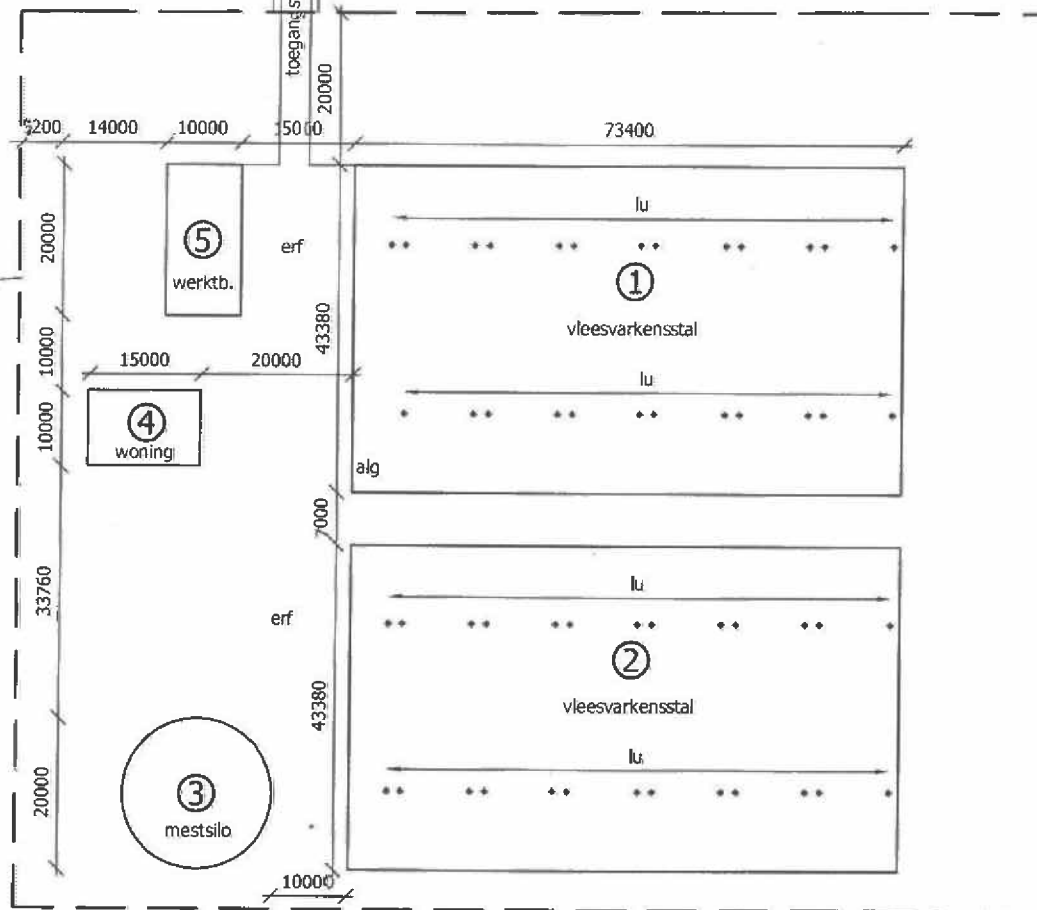
Geuremissie

Diercategorie	Rav-code	Aantal dieren	Geuremissie	
			Dieren/mve	Totaal
Vleesvarkens	D 3.2.7.2.1	6000	1,3	4615,4

Afstanden		Benodigde afstand
Categorie I:	bebouwde kom met stedelijk karakter / ziekenhuizen / verblijfsrecreatie	547
Categorie II:	bebouwde kom of lintbebouwing in agrarische omgeving / dagrecreatie	433
Categorie III:	niet agrarische bebouwing in gebied met vooral woon of recreatiefunctie	258
Categorie IV:	agrarische bedrijfswoning met minder dan 50 MVE / enkele burgerwoning	182
Categorie V:	agrarische bedrijfswoning met meer dan 50 MVE	50

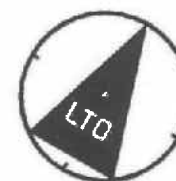
BER02 885

BER02 498

GDG M 51

grensinrichting

BER02 = gemeente Bergh
 GDG M = gemeente Gendringen
 GDG N = gemeente Gendringen

kadastraal bekend: gemeente Gendringen
 sectie: M, nummer: 51

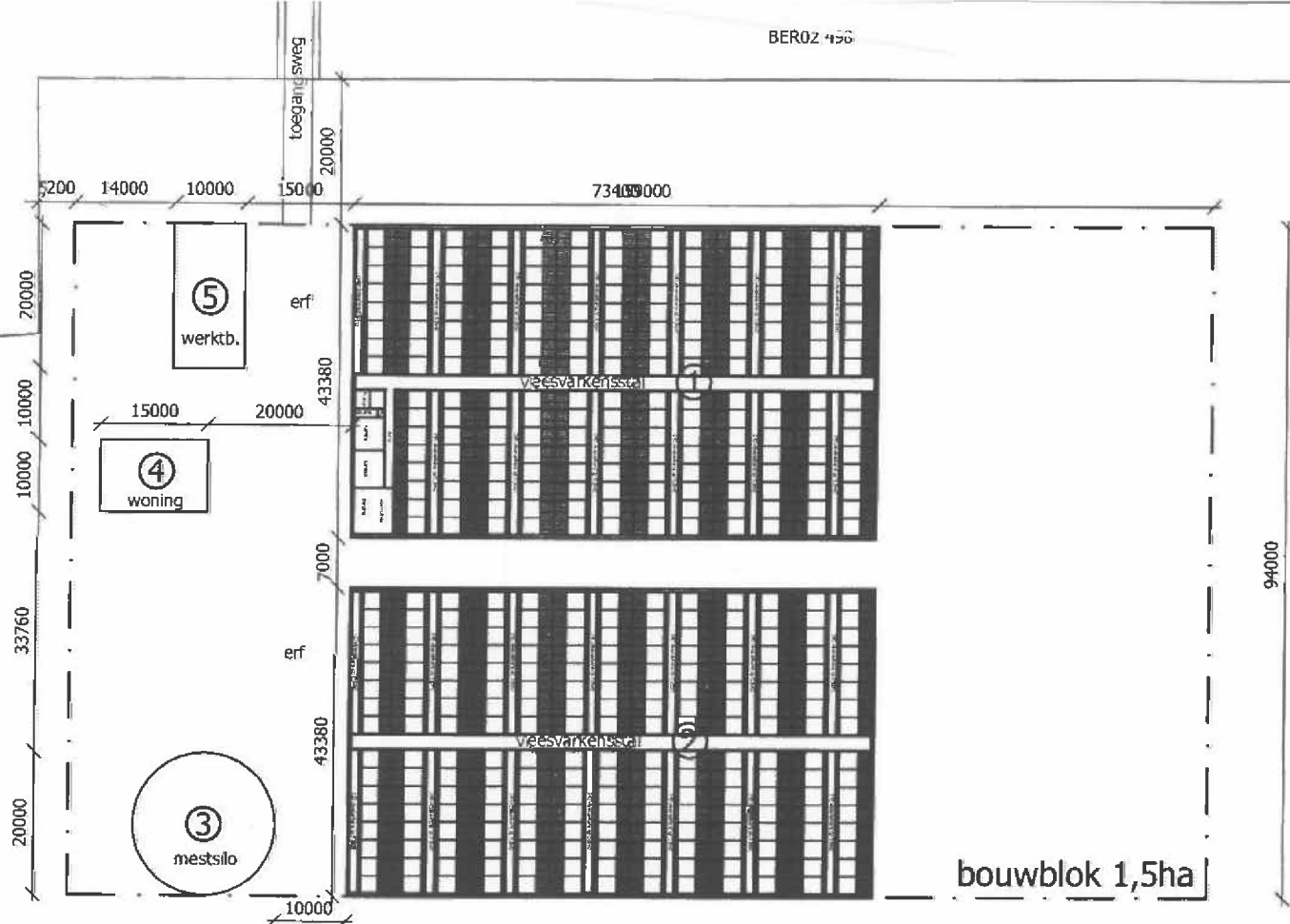

opdrachtgever: varkensgroep Genderingen
 onderdeel: tekening plattegrond
 voorkeursalternatief

Intake no.: B-50.611
 schaal: 1:1000
 datum: 06-07-2006

BER02 885

BER02 456

GDG M 51

BER02 = gemeente Bergh
GDG M = gemeente Gendringen
GDG N = gemeente Gendringen

kadastraal bekend: gemeente Gendringen
sectie: M, nummer: 51

opdrachtgever: varkensgroep Gendringen
onderdeel: tekening gewenst bouwblok
terreinvulling

Intake no.: B-50.611
schaal: 1:1000
datum: 06-07-2006

Systeem-nummer:	BWL 2004.05
Gebaseerd op:	Groen Labelnummer BB 99.02.070
Rav-nummer:	D 3.2.7.2.1
Naam van het systeem:	Mestkelders met (water- en) mestkanaal, met roosters anders dan metalen driekant op het mestkanaal, emitterend mestoppervlak maximaal 0,18 m² per dierplaats
Diercategorie:	Vleesvarkens
Stalbeschrijving van:	15 april 2004

Korte omschrijving van het stalsysteem:

De ammoniakuitstoot wordt beperkt door verkleining van het mestoppervlak per dierplaats. Aan de achterkant wordt de mest opgevangen in een breed mestkanaal, voorzien van een roostervloer en schuine putwand(en).

Eisen aan de uitvoering:

- 1) Mestkanaal
 - a. de breedte van het mestkanaal dient minimaal 1,10 meter te zijn;
 - b. het emitterend mestoppervlak mag maximaal 0,18 m² per dierplaats bedragen;
 - c. het emitterend oppervlak van het mestkanaal moet worden beveiligd door een overloop;
 - d. het roosteroppervlak boven het mestkanaal moet gelijk zijn aan of groter zijn dan het roosteroppervlak boven het waterkanaal;
 - e. het mestkanaal mag niet in verbinding staan met het waterkanaal of andere kanalen (bijvoorbeeld met het kanaal onder de dichte bolle vloer of onder de schuine wand);
 - f. de schuine wand dient gemaakt te zijn van niet mest aanhechtend materiaal (bijvoorbeeld polyethyleen/polypropyleen, roestvast staal) of vlak beton. Indien de schuine wand is gemaakt van (prefab)beton elementen, dient de mestzijde vlak geschuurd te zijn. De vlakheid dient binnen de grens van +/- 2 mm per strekkende meter wand te liggen. Een topafwerking met een impregneermiddel of coating is niet noodzakelijk.
 - g. de wand tegen de bolle vloer dient uitgevoerd te worden onder een helling die ligt in de range van 45° tot en met 90° ten opzichte van de putvloer;
 - h. de schuine wand tegen de achtermuur is niet vereist, indien wel toegepast dient de wand een helling van minimaal 60° ten opzichte van de putvloer te hebben;
 - i. de montage van een schuine wand dient vloestofdicht te gebeuren;
 - j. ook is het mogelijk om een goot toe te passen.
- 2) Hokuitvoering en roostervloer
 - a. er zijn twee soorten hokuitvoeringen mogelijk:
 - het hok wordt uitgevoerd met gedeeltelijk rooster, waarbij het hok vooraan bestaat uit een dichte vloer. Achterin het hok bevindt zich het mestkanaal. Het mestkanaal moet worden voorzien van schuine putwand(en) en een rooster;
 - het hok wordt uitgevoerd met in het midden een bolle vloer. Aan de voorkant bevindt zich een kanaal voorzien van een rooster. Het is toegestaan om dit kanaal als een zogenaamd waterkanaal uit te voeren. Aan de achterkant wordt de mest opgevangen in een mestkanaal, voorzien van een rooster.
 - b. indien het voorste kanaal als een zogenaamd waterkanaal wordt uitgevoerd, dan geldt voor het voorste kanaal:
 - het voortse kanaal mag zowel met als zonder goten of schuine putwand(en) worden uitgevoerd;
 - het roosteroppervlak boven het waterkanaal mag nooit groter zijn dan het roosteroppervlak boven het mestkanaal;
 - de breedte van het wateroppervlak mag niet meer bedragen dan 0,60 meter. Om dit te realiseren kan het waterkanaal worden uitgevoerd met een schuine wand tegen de bolle vloer. Deze dient uitgevoerd te worden onder een helling die ligt in de range van 45° tot en met 90° ten opzichte van de putvloer. Ook is het mogelijk om twee schuine wanden in het waterkanaal te gebruiken of een goot.
 - het waterkanaal mag niet in open verbinding staan met mestkanalen;
 - na elke mestrondte dient het waterkanaal afgelaten te worden waarna het gereinigd moet worden;
 - na reiniging en voor aanvang van een nieuwe ronde moet het waterniveau in het waterkanaal minimaal 0,10 meter zijn.
 - c. Voor beide type hokuitvoeringen geldt:
 - het hok mag worden uitgerust met een brij- of droogvoerbak of met een (dwars)trog;
 - de hokafscheiding kan open of dicht worden uitgevoerd;
 - per dierplaats dient een dicht vloeroppervlak van minimaal 0,3 m² aanwezig te zijn.
- 3) Mestafvoer:
 - a. voor de afvoer van de mest uit het mestkanaal moet een rioleringsstelsel worden aangebracht, zodat de mest frequent en restloos uit de mestkanalen kan worden afgevoerd;

- b. de doorsnede van de afvoeropening dient minimaal 160 mm te zijn, de afvoerbuisdiameter minimaal 200 mm;
- c. verder dient de afvoer van de mest zodanig te zijn gewaarborgd dat het emitterend mestoppervlak nooit groter wordt dan 0,18 m² per dierplaats. Dit moet worden gerealiseerd middels een overloop met een minimale doorlaat van 75 mm waarvan de instroomopening zichtbaar in het mestkanaal is aangebracht. Voorts moet de overloop zijn voorzien van een stankafsluiter. De overloop mag niet worden aangesloten op de hoofdleiding van het rioleringssysteem;
- d. in het afvoersysteem van het waterkanaal moet een (centrale) afsluiter worden aangebracht die vloeistofdicht en mestbestendig is. Bij gesloten afsluiter moet het water in het waterkanaal worden vastgehouden. De afsluiter mag niet door de opwaartse druk van mest worden geopend;
- e. het rioleringssysteem heeft per mestkanaal een centrale afsluiter. Deze afsluiter moet vloeistofdicht afsluiten en mestbestendig zijn. Voorts mag een gesloten afsluiter niet door de opwaartse druk van mest worden geopend;
- f. de buizen en hulpstukken van het rioleringssysteem dienen vervaardigd te zijn van PVC, PE of PP en te voldoen aan sterkteklasse SN 4. De rubberen ringen voor het koppelen van de buizen en hulpstukken dienen van het type SBR te zijn. Alle verbindingen voor het koppelen van buizen en hulpstukken dienen met manchetten te gebeuren. Controle op vloeistof-dichtheid dient te gebeuren voor het betonstorten d.m.v. het vullen van de afdelingsleiding met water.

Eisen aan het gebruik:

Na elke ronde dienen de kanalen afgelaten te worden, waarna het hok gereinigd moet worden. Na reiniging dient het waterniveau in het waterkanaal minimaal 0,10 meter te bedragen. Verder dienen de schuine wand(en) in het mestkanaal na elke ronde schoongespoten te worden.

Nadere bijzonderheden:

De beslissing over de emissiefactor is gebaseerd op afleiding van het huisvestingsstelsel met Groen Labelnummer BB 99.02.070. De ammoniakemissie bedraagt 1,2 kg NH₃ per dierplaats per jaar.

Tekeningen:

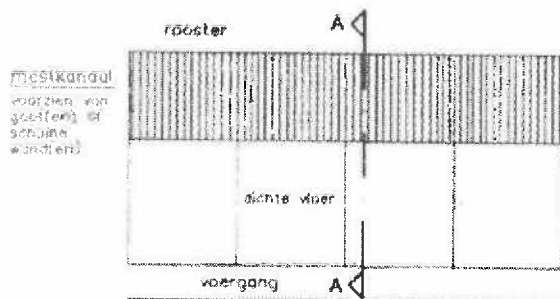
Zie ommezijde voor een schematisch overzicht van de stal met tekeningen van mogelijke uitvoeringsvormen van de mestafvoer.

Informatie bij:

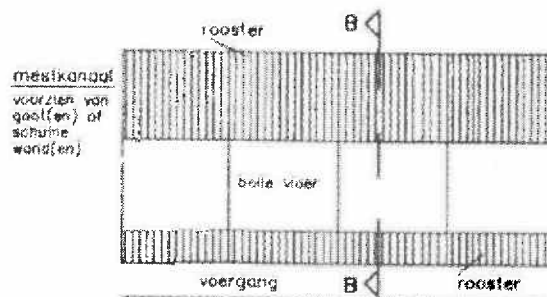
-Infomil (www.infomil.nl)

-Inter Continental B.V. te Helmond, tel. 0492-545505, emailadres ic@intercontinental.nl ("IC-V systeem met roosters anders dan metalen driekanthroosters")

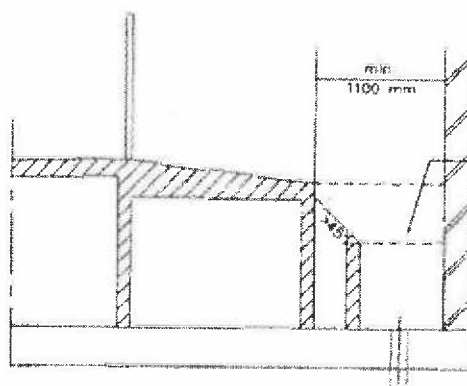
-Praktijkonderzoek van Animal Sciences Group van Wageningen UR, tel. 0320-293211

plattegrond
Gedeeltelijk rooster

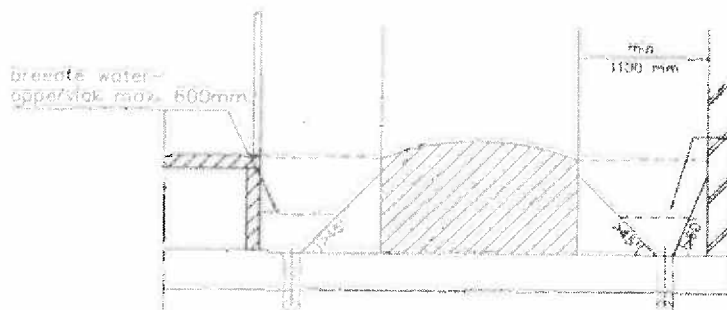

plattegrond
Bolle vloer

doorsnede A-A

mestoppervlak
max. 0,18M²
per dierplaats,
beveiligd door een overloop

doorsnede B-B

mestoppervlak
max. 0,18M²
per dierplaats,
beveiligd door een overloop

Omschrijving:
**Mestkelders met (water- en)
mestkanaal, met roosters anders
dan metalen driekant op het
mestkanaal, emitterend
mestoppervlak maximaal 0,18 m² per
dierplaats (voor vleesvarkens)**

Behorende bij
Systeem-nummer:

BWL 2004.05
(Gebaseerd op Groen Labelnummer
BB 99.02.070)